

Konzervek fóliában

A Szegei Konzervgyár nagy gondot fordít termékei minőségére. Ennek érdekében szakadatlanul fejleszti termelő berendezéseit, új üzemszerkezeteket épít, új gépeket vásárol. Tavaly mintegy 11 millió forint beruházással kezdődött meg a gyümölcs-üzem bővítése; a munkát a Csongrád megyei Tanács Építőipari Vállalat dolgozói, valamint a gyár szakemberei közösen végzik. A jó együttműködés eredményeképpen november elejére befejeződött az építkezés, a munkások hozzáálltak a festéshez. A tervek szerint e hónap második felében a gépek szerelése is megkezdődik.

A konzervgyár hamarosan új gépeket is munkába állít. Jelentős összegért különleges automatát vásárolnak az NSZK-ból, amellyel Magyarországon eddig még nem használt technológiával csomagolják a konzerveket. Az új, „Aluseal” nevű automata óránként 3800 db kisebb súlyú konzerv elkészítésére alkalmas, emberi kéz érintése nélkül végzi a töltést, csomagolást. Újszerűsége az is, a hagyományos vaslemez vagy üveg helyett a gép alumínium fóliába tölti a terméket. Előreláthatólag hűskészítményeket, májkrémet és különféle püréket csomagolnak majd fóliába.

Út, víz, villany, gáz

A községfejlesztés gondjai Forráskúton

Mostanában meg-megkérdezik Forráskúton: hol a gyógyszerár?... A falu területén ugyanis nem található, de még a közeli szomszédos községekben, Csólyospáloson és Zombón sem. Néhány esztendővel ezelőtt a lakosság kérésére építeni akartak egyet, sőt a községfejlesztési alapot is megemelték, de mégsem lett belőle semmi. Így aztán messzire kell járni gyógyszerekért.

Sajátos helyzet alakult ki a faluban — mondja Nacsa János, a végrehajtó bizottság elnöke. — Ugyanis igen jó a gazdasági alap, egy jó hírű termelőszövetkezetben dolgozik a falu népe. Gyors a gazdasági felemelkedés, gyönyörű házak, új utcákon épülnek, mégis az emberek igényét nem tudjuk kielégíteni. Nagyközségi kommunális gondok, évente a köfánk 210 ezer forint. Ez vajmi kevés. Támogatásra nem számíthatunk, ugyanis mondhatnánk, évek óta egy fillért sem kapunk, mert nem vagyunk kiemelt község.

Egyik égető gond jelenleg Forráskúton az egészségügyi dolganak rendezése. Ugyanis egy öreg magánháza, öv. Balint Jánosnéban tartják a rendelést, de nem felel meg már az igényeknek és a követelményeknek. A 80 esztendőes övegyasszony fel is mondott, de jelenleg nem tudják rendezni ezt a problémát. Mert ha kisajátítják is az épületet, akkor sem érnek el vele semmit.

— Évről évre sokat tesszünk a faluért, szépül is, és dicsőkedhetünk eredményeképpen, hiszen a pálosszéki iskolánál még már a villany, három külterületi iskolánkba bekötötték a telefont, gáz-cseretelepet létesítettünk és sokat tettünk a korszerű vízhálózatért is. De sok olyan dolog bosszant bennünket, amit könnyen elkerülhetnénk. Ilyen például: a szövetkezet elhatározta, hogy az üllési gázt áthozza a faluba, illetve a szövetkezeti majorra. Jó dolog, nagy szükség lesz rá, a mezőgazdasághoz hasznosítani a föld kincsét, tervek szerint 100 vagonos hűtőház, üvegház épül majd, egyszerű aranybánya lesz. De ebből mit kap a község? A lakók, a házak? Egyelőre úgy tetszik: semmit. Pedig csak két kilométerrel kellene meghosszabbítani a vezeték, hogy a falu lakossága is érezze a gáz előnyeit. A szövetkezet azt kérdezi: mit ad a tanács? S itt akadunk el. Nincsen pénzünk. Hiába a társadalmi munka, mindent azzal sem tudunk megoldani.

Bosszantó az is, hogy egy „muszáj munkáért” jó summa pénzt elkérnek a falusi tanácsoktól. Forráskúton történt ez is. A község rendezési tervét készítették el. Két évig ültek rajta. Nem valami eget rengető munka, hiszen a régi térkép alapján háromszori kiegészítő kiegészítéssel elkészült a „fantázia-terv”. Ezt úgy nevezik,

egyszerűsített rendezési terv. Most meg se merik mutatni a tanácsülésen, mert ha megkérdezik, hogy mibe került, igen nagy lesz a felháborodás. A CSOMITERV 75 ezer forintot kért ezért a munkáért. A kis bevétellel rendelkező tanács kasszájából ez igen-igen nagy summát jelent.

— Mit csinálhattunk volna? Akinek nincsen meg az egyszerűsített rendezési terv, az nem kap semmiféle támogatást. Hát itt van, meglett. Igaz, azóta se kaptunk semmiféle támogatást.

A tanácselnök, a tanácsbíró sorolja az ilyen közgondokat. Mert, hogy az is szép kis pénz elvitt, hogy a járási úttörő tábor, az SZTK fenntartásához hozzájárultak, becsületből, szívesen is tették. De ezzel csak az ön-maga helyzetét nehezítette a községi tanács.

Típusos és azonos problémák jelentkeznek ma a falvakban. Vízhálózat, úthálózat, gáz, a telekkisajátítás hozzáadalmassága. Bármerre járunk, erről hallunk legtöbbet. Meg aztán a gazdasági alappal nem rendelkező tanácsok a termelőszövetkezetekre szorulnak. S nem mindegyik ad.

— Nálunk — mondja Nacsa elvtárs — jó a viszony a közös gazdasággal. Sok esetben gavallér is a szövetkezet. De mindent ő se fedezhet...

A falu gondjai csak közös erővel oldhatók meg. Mindjárt a gyógyszerár problémája is. Ha az érintett három falu összefog, esetleg a Gyógyszertári Központ, vagy a járási tanács is hozzájárul anyagilag, akkor megépíthető. S lényegében a közös összefogás, együttműködés az, amire alapozni lehet a község csinosítása, szépítése érdekében.

Sz. Lukács Imre

Román küldöttség hazánkban

Szurdi István belkereskedelmi miniszter meghívására Ion Patan román belkereskedelmi miniszter vezetésével kedden román kereskedelmi küldöttség érkezett hazánkba. Fogadásukra a Nyugati-pályaudvaron megjelent Surdi István és Keserű Jánosné belkereskedelmi miniszterhelyettes, valamint a minisztérium több vezető munkatársa.

Kifizették a főnyereményt

Tíz boldog ember vette át tegnap este Szegeben, a Szabadság filmszínházban a lottó 43. jártékának 5 találatos főnyereményét, az 1 millió 638 ezer 996 forintot. A kollektíva tagjai az orvostudományi egyetem dolgozói: Tápai László, Almási Álmós klinikai portások, Horváth István, Szikora János és Hudák János hivatalsegédok, Exterde Tiborné röntgen asszisztens, Tancos János mozgárgus, Szűcs Mártonné nyugdíjas, Apatóczki Lajos klinikai fodrász — és a csoport egyetlen „külső tagja” Kolozsi Géza aki beteglátogatásba ment a klinikára és egy „kiugrott” lottózó helyett került a szerencsés tíz közé. Képünkön a boldog nyertesek a százfioritos köteggel.

Sajtó és pártmunka

Az emberek leggyakrabban így üdvözlik egymást — „hogya vagy, mi újság?” A kérdésben ott rejlik korunk emberének ismeretigénye, hírigénye. Hallani, tudni akarják a gyorsan változó, fejlődő világ, az ország, a város, a falu, a munkahely, vagy éppen az emberi élet új eseményeit. Ez a felfokozódott érdeklődés természetes társadalmi jelenség. Minél érdeklődőbb valaki, annál többféle lapot olvas. És ez így van jól. Ebből következik, hogy az érdeklődő emberek nem elégszenek meg bármilyen tájékoztatással — igénylik a gyors, pontos, sok forrásra támaszkodó és főleg az érdekes, színvonalas hírszolgáltatást.

Ha egy lap közkezdvelt, tömegérdeklődésre számított akar lenni, akkor számol ezekkel a reális igényekkel. Egy népszerű lapnak szinte minden ismeretanyagot nyújtania kell: tájékoztatást a tudományról, a társadalmi életéről, a közgazdaságról, a politikáról, a kultúráról, sportról és így tovább. E sokféle érdeklődést hivatottak kielégíteni munkájukkal a lapok munkatársai, tudósítói.

Megkérdeztünk különböző foglalkozású embereket: mikor jó egy lap? Akkor, ha az érdeklődésem kielégíti — hangzott az általános válasz. Az újságok tehát egy fejlődő és széles körű társadalmi igényt elégítenek ki nap, mint nap. Ezért veszik meg, ezért járják az emberek.

Ezen az általános társadalmi igényen kívül mozgalmi, politikai érdeklődést is szolgálnak a lapok. A sajtó a párt és a kormány politikáját, az építő, a nevelő munka napirendjének feladatait is segít megvalósítani. Eppen ezért a korszerű, a követelményekkel haladni akaró pártmunka elképzelhetetlen a sajtó felhasználása és segítségével nélkül. Ez vonatkozik a pártiszervek irányított tevékenységére éppen úgy, mint a párt-alapszervezetek és a tömegszervezetek napi munkájára. Miért van ez így? Azért, mert a mozgalmi élet mind szigorúbb igénye, hogy a párttevékenység vegye figyelembe a gyorsan változó eseményeket, adjon választ az embereket érdeklő, nemegyszer izgató kérdéseikre.

A felgyorsult társadalmi élet ritmus nagy és kis jelenségeit éppen a sajtó rögzíti, közvetíti a mozgalmi, a politikai életben tevékenykedők számára a legértékesebben. Igaz, hogy a rádió, a televízió — e tömegkommunikációs eszközök — gyorsabban tájékoztatnak egyes hírekről, a sajtó viszont leírva, tehát maradandóbban.

Gyakran panaszkodnak mozgalmi emberek, hogy nincs megfelelő áttekintésük a nemzetközi életéről és az ország eseményeiről. Ebben kétségtelenül van bizonyos igazság, mert időnként a központi tájékoztatások valóban késéssel érkeznek. Olyan helyzet azonban aligha lesz, hogy a központi párt- és állami szervek minden kérdésről és főleg gyakran tájékoztathassák a párt-alapszervezeteket, a pártmunkásokat és a közvéleményt. Kellő informáltság nélkül viszont egyre kevésbé lehet sikeresen dolgozni a mozgalomban. Előfordul, hogy valamilyen okból nem olvassa el az ember a reggeli lapokat és zavarba jön arra a kérdésre — „olvstad, mit szólsz hozzá?” Nem szabad az információra várni, meg lehet azt szerezni önszorgalommal is.

Honnét lehet a napi mozgalmi munkához elengedhetetlenül szükséges tájékozottsághoz jutni? Mindenekelőtt a napi sajtó tanulmányozásával. Meg lehet fogalmazni azt a követelményt, hogy az országos és a helyi lapok híryangának állandó és folyamatos ismerete nélkül nem lehet színvonalas mozgalmi, politikai és agitációs munkát végezni. A legfontosabb lapok cikkeinek ismerete ma már elemi követelmény a pártaktivisták számára. Nem nélkülözhetik ezt az állami és gazdasági életben dolgozók sem. Aki igényt tart arra, hogy képviselje a párt, a kormány politikáját, azal szemben elsődleges követelmény, hogy ismerje is azt. Ennek napi forrása a sajtó.

Megáll az ember az újságpavilon előtt és a lapok, folyóiratok tömegét látja. Önkéntelenül is felmerül — mit olvassunk? Mindenekelőtt kétféle lapot célszerű a mozgalmi élet aktivistáinak olvasni. Egyrészt a központi, másrészt a helyi lapot. A központi lapok gazdagon, több hírszolgáltatásra támaszkodva tudósítanak a nagyvilágról és az ország életéről. Ezért nélkülözhetetlenek számunkra. Egyoldalú lenne azonban tájékozottságunk, ha csak a világ és az ország változásait ismernénk és szűkebb hazánk, a megye, a város jelenségeit pedig nem. Ehhez újítanak naponta színes, változatos ismeretanyagot helyi lapjaink.

Vegyünk kezünkbe néhány újságot és lapozgassuk végig őket. Ha csak az egyes cikkek címét olvassuk, úgy tűnik, hogy a rádió és a televízió előtt ülünk. Ha azonban végig is olvassuk a cikkeket — nos, ez a sajtó. Ebben van a sajtó előnye bármely más hírforrással szemben, továbbá, hogy az egyes cikkekhez vissza is lehet térni.

Nagy gondunk mindennap, hogy mit olvassunk el a többféle sajtótermékből, hiszen minden cikk áttanulmányozására nincs idő. Itt két lehetőség kínálkozik. Egyrészt olvassuk el az általános informáltságunkhoz és érdeklődésünkhez szükséges írásokat, másrészt azokat a cikkeket, tanulmányokat, amelyek munkánkból nélkülözhetetlenek. Ilyen racionális olvasással lesz a sajtó az emberi tájékozottság és a mozgalmi munka segítője.

AGOSTON JÓZSEF

A garázdaságtól a valótlan adatig

Érvényben az új szabálysértési kódex

Az új szabálysértési kódex — mint ismeretes — október 1-én lépett életbe. Ennek alapján bírálják el most már az olyan cselekményeket, amelyek nem tartoznak a büntetési kategóriába.

JÓSEK, KÁRTYAVETŐK

Az új szabálysértési kódex a tekintetben is rendet teremt, hogy a különféle esetek elbírálásában megjelölje a hatáskörrel rendelkező hatóságot is, amely intézkedik. Az illetékes városi és községi tanácsok hatáskörébe tartozik elbírálni és bírságot kiszabni, ha valaki kóboroltatja kutyáját, az utcán szájkosár és póráz nélkül futtatja, ha más állatokat az utcára csapva legeltet. Ezekért ezer forint bírságot is kiszabhatnak.

Háromezer forint bírsággal sújthatják viszont az alkalmi jóseket, kártyavetőket, akik ellenszolgáltatás fejében szédítik meg a hiszékenyeket.

FIZESSENEK A CSENDHÁBORÍTÓK

A rendőrség is az új szabálysértési kódex szerint intézkedik a különféle szabálysértések elkövetőivel szemben. Az újabb ellenőrzések kapcsán arra is kiterjedt most már a figyelem, hogy mennyire tiszták, megfelelnek-e a követelményeknek a vendéglők helyiségei, cukrászdák, ételkészítések. Az utóbbi időben meglehetősen sok vendéglő piszkos, elhanyagolt, nem beszélve egyes üzletek mellékhelyiségeiről. Fiatalkorúakat szesz italal kiszolgálni is nagyon zsebbevágó dolog. Háromezer forintig terjedő bírsággal sújthatják az elkövetőket, ugyanígy a lerészegítőt, a csendháborítót. Nemcsak éjjel, nappal is el lehet követni csendháborítást olyan hangos munkával, amely zavarja egy soklakójú ház,

háztömb lakóinak nyugalomát, például valaki vasbordót kalapál bérház udvarán.

ÁLLATKINZÓK

A közérkölc megsértését jelenti a nyilvános káromkodás, a feltűnően durva beszéd, s ezer forintig terjedő bírsággal jár. Ugyannyit szabhatnak ki az állatok durva bántalmazóira, azokra, akik túl sok terhet rakva a kocsiira, ütök-verik az igavonó jószágot, amely pedig kenyérkeresőjük. Magánszemélyek nem kaphatnak engedélyt légpuska használatára. Aki nekik viszont birtokukban van ilyen lőfegyver, azok engedély nélkül is megtarthatják, de csak lakott területen kívül használhatják. Az ezzel kapcsolatos rendelkezés megsértése 3 ezer forintig emelhető pénzbírságot vonhat maga után.

AZ ITTAS VEZETÉS ÁRA

Változatlanul ugyanakkora bírságot kaphatnak, akik durván megsértik a közlekedési szabályokat. Például azok, akik olyan gépjárművel közlekednek, amelyeknek rossz a kormányja, fékberendezése; durván megszegik a jobb oldali közlekedés rendjét, a kötelező elsőbbségadást, ha a sebességet jelentős mértékben túllépi lakott területen; ugyanott fényszóróval közlekednek, ittasan vezetnek, vagy balesetet okozva a helyszínt elhagyják. Általában a közúti közlekedéssel kapcsolatos többi kisebbfokú szabálysértés abba a kategóriába tartozik, amelynek elkövetőit ezer forintig terjedő pénzbírsággal részesíthetik.

VESZÉLYES FENYEGETÉS

Ötezer forint bírsággal sújthatják az új szabálysértési kódex szerint a közve-

szélyes munkakerülőt, az üzletszerű kéjelgőt, a garázdaság szabálysértést elkövetőt, a verekedőt, a veszélyes fenyegetőt, a kényszerelvonó kezelési alól kibúvót. Nem fizetés esetén a pénzbírságot átváltoztathatják elzárásra. Új vonás a verekedés, a veszélyes fenyegetés, és a kényszerelvonó kezelési alól kibúvás abban a tekintetben, hogy a bírság maximuma az eddigi 500 forint helyett most már 3 ezer forintig terjedhet.

Drágább lett a botrányokozó részegség szabálysértése is, 3 ezer forintig emelhető. A tanácsok hatáskörébe tartozik elbírálni és bírságolásra a tulajdon elleni szabálysértés, a lopás, sikkasztás, csalás, jogtalan elcsajátítás, szándékos rongálás, hűtlen kezelés 500 forint aluli értékben, de csak akkor és annyiban, ha nincsenek más minősítő körülmények, például a visszaesés stb. Az ilyen tulajdon elleni szabálysértésekért a kiszabható legmagasabb bírság 5 ezer forintig emelkedhet.

KI-ÉS BEJELENTÉS

A szabálysértések kategóriájában új vonás az útlevelkérésrel kapcsolatos valótlan adatok bemonadása, a tartózkodási időn túli vizsgatérés külföldről, s ezek ezer forintig terjedő bírságot vonhatnak maguk után.

Háromezer forintról ezerre csökkent a személyi igazolvánnyal kapcsolatos kötelezettség, a ki- és bejelentés elmulasztásának szabálysértése, ugyanígy hatósági közeg kérésére a személyi igazolvány átadásának megtagadása. A közegészségügyi szabálysértések is jelentős, 3 ezer forintig terjedő bírságot vonhatnak maguk után.

L. F.

Somogyi Károlyné felvétele

SZERDA, 1968. NOVEMBER 13.

DEL-MAGYARORSZAG 3